

- ۱- خلاق المعانی ثانی لقب کدام شاعر قرن یازدهم بود؟ (۵/۰ نمره)
 - ۲- معروفترین نوع مجاز است. (۵/۰ نمره)
 - ۳- معروف ترین شاعر سبک هندی است. (۵/۰ نمره)
 - ۴- دلیل بوجود آمدن مکتب وقوع چه بود؟ (۱نمره)
 - ۵- دلایل مهاجرت شاعران مدیحه سرا به هند چه بود؟ (۱نمره)
 - ۶- نقاط ضعف و قوت انتقال شعر و شاعری به میان مردم عامه در دوره سبک هندی کدام اند؟ (۲نمره)
 - ۷- دو دلیل حذف مختصات سبکی قدیم در سبک هندی را بیان کنید. (۱نمره)
 - ۸- ویژگی های زبانی شعر سبک هندی را بیان کنید. (سه مورد) (۵/۱نمره)
 - ۹- از کتاب های معروف نثر سبک هندی چهار مورد نام ببرید. (۱نمره)
 - ۱۰- نوع تشبیه را در ابیات زیر مشخص کنید. (گسترده-فشرده-اضافه تشبیهی) (۱نمره)
- الف) مانند پنبه دان که در پنبه تعبیه است اجرام کوه هاست نهان در میان برف
- ب) خانه دل ما را از کرم عمارت کن پیش از آن که این خانه رو نهد به ویرانی

۱۱- ارکان تشبیه را در بیت زیر را مشخص کنید. (نمره)

بلم آرام چون قویی سبک بار
به نرمی بر سر کارون همی رفت

۱۲- آرایه مجاز را در ابیات زیر مشخص کنید و معنای حقیقی هر کدام را بنویسید. (نمره)

به یاد روی شیرین بیت می گفت
چو آتش تیشه می زد، کوه می سفت
برآشفته ایران و برخاست گرد
همی هر کسی کرد ساز نبرد

۱۳- ابیات زیر را هجا بندی کنید، سپس نشانه های عروضی و وزن هر کدام را بنویسید. (۳ نمره)

سوزد مرا سازد مرا در آتش اندازد مرا
وز من رها سازد مرا بیگانه از خویشم کند

یک عمر دور و تنها، تنها به جرم این که
او سر سپرده می خواست، من دل سپرده بودم

۱۴- کدام یک از ابیات زیر دارای وزن همسان دولختی است؟ (نمره)

ای صاحب کرامت شکرانه سلامت
روزی تفقدی کن درویش بی نوارا

نظر آوردم و بردم، که وجودی به تو ماند
همه اسمند و تو جسمی، همه جسمند و تو روحی

۱۵- در بیت های زیر ابتدا استعاره ها را مشخص، سپس نوع استعاره بیان کنید. (۲ نمره)

ای آبشار نوحه گراز بهر چستی؟
چین بر جبین فکنده، ز اندوه کیستی؟

آتش است این بانگ نای و نیست باد
هر که این آتش ندارد نیست باد

هزار نقش برآرد زمانه و نبود
یکی چنان که در آینه تصور ماست

ما ز آغاز و ز انجام جهان بی خبریم
اول و آخر این کهنه کتاب افتاده است

۱۶- در ابیات و عبارات زیر کنایه را مشخص کنید و مفهوم کنایی هر کدام را بنویسید. (۲ نمره)

زاغی از آنجا که فراغی گزید
رخت خود از باغ به راغی کشید

دامن کشان می روی امروز بر زمین
فردا غبار کالبدت بر هوا رود

- ای پای به گل فرو شده، ای خسته ی تیر بلا، همه ما را خوانید.